

ปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย

Factors predict intentions to have premarital sexual amongst freshman college male students

เนตรนภา พรหมมา^{1*}, จรวยพร สุภาพ², กนิษฐา จำรูญสวัสดิ์², พิมพ์สุรางค์ เตชะบุญเสริมศักดิ์² และ สุปรียา ตันสกุล³
Natnapa Promma^{1*}, Jarueporn Suparp², Kanittha Chamroonsawasdi², Pimsurang Theachaboonsersak² and Supreya Tansakul³

บทคัดย่อ

การวิจัยเชิงสำรวจภาคตัดขวาง เพื่อศึกษาสัดส่วนความตั้งใจและปัจจัยที่มีอิทธิพลสามารถคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 จำนวน 261 คน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในเดือนกันยายน พ.ศ. 2553 ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ร้อยละ 25.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) กับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือน สถานที่พักอาศัย เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ การรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ปัจจัยที่สามารถคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสประกอบด้วย เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยสามารถร่วมกันทำนายได้ร้อยละ 42.8 ผลการวิจัยนี้เสนอแนะให้พ่อแม่ควรมีความเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นและมีความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง ส่วนสถานศึกษาควรพัฒนารูปแบบการสอนเพศศึกษา จัดโปรแกรมส่งเสริมเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสทางบวก ให้ความรู้เกี่ยวกับผลจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและเฝ้าระวังติดตามพฤติกรรมเสี่ยงในวัยรุ่นอย่างเหมาะสม

คำสำคัญ : เพศสัมพันธ์ก่อนสมรส, นักศึกษาชาย

¹ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา จังหวัดพะเยา 56000

² ภาควิชาอนามัยครอบครัว คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ 10400

³ ภาควิชาสุขภาพและพฤติกรรมศาสตร์ คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กรุงเทพฯ 10400

¹ School of Medicine, University of Phayao, Phayao Province 56000

² Department of Family Health, Faculty of Public Health, Mahidol University, Bangkok 10400

³ Department of Health Education and Behavior, Faculty of Public Health, Mahidol University, Bangkok 10400

* Corresponding author e-mail: ju_ph06@hotmail.com

Received: 26 October 2011; Accepted: 30 July 2013

Abstract

This cross-sectional survey research were to study the proportion of intention to engage in a premarital sexual relationship and factors predicting the intention to engage in a premarital sexual relationship among 1st year male students in one university in Thailand. A total of 261 1st year male students were collected through a questionnaire in September 2010. The results revealed that 25.3 percent of the sample had an intention to engage in a premarital sexual relations. Factors with statistical significance (p -value < 0.05) associated with the intention to engage in a premarital sexual relationship were: student's monthly expense, habitation, attitude toward premarital sexual relationship, subjective norms, sexual risk behavior, perceived sexual risk behavior, perceived parental monitoring, and student's inappropriate behavior. Inferential statistics of stepwise multiple regression analysis was employed for predicting indicators related to intention to engage in a premarital sexual relationship. The result found that factors predicting were: attitude toward premarital sexual relationship, perceived parental monitoring, and the student's inappropriate behavior. All three variables combined could predict the probability of the intention to engage in a premarital sexual relations at 42.8 percent. Recommendations of this research are that parents should be encouraged to understand the development of adolescents and have accurate knowledge about sex education in order to advise their children. The university should develop an appropriate model of sex education and set programs to promote positive attitude toward premarital sexual relationship, proper knowledge about the consequence of a premarital sexual relationship and responsible sexual behavior in adolescents.

Key words : Premarital sexual, male student

บทนำ

วัยรุ่นเป็นวัยที่อยู่ช่วงการเปลี่ยนผ่านจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่ มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา และเป็นกลุ่มวัยที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด อันเกิดจากการกระตุ้นของฮอร์โมนเพศทำให้มีความรู้สึทางเพศสนใจเพศตรงข้าม เกิดความรักระหว่างเพศ นำไปสู่การอยากรู้ อยากเห็น ทำให้วัยรุ่นมีความอยากรทดลองทางเพศ และมีโอกาสเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ [2] ประกอบกับการได้รับอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนและอิทธิพลทางวัฒนธรรมตะวันตกได้เข้ามามีอิทธิพลในสังคมไทย ทำให้มีการเผยแพร่แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมซึ่งนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของแบบแผนความประพฤติ อุปนิสัย และทัศนคติต่างๆ ของวัยรุ่นที่เปลี่ยนแปลงไป ชายหญิงมีอิสระในการติดต่อคบหากันมากขึ้น การแสดงออกทางเพศที่เป็นการรักนวลสงวนตัวจึงน้อยลง ประกอบกับแรงขับทางเพศเป็นสาเหตุให้

วัยรุ่นมีโอกาสมหาทางออกทางเพศ หรือมีกิจกรรมทางเพศที่เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์

จากข้อมูลสถิติประชากรในประเทศไทย ปีพ.ศ. 2551 [1] พบว่าจำนวนวัยรุ่น (อายุ 12-25 ปี) มีจำนวนทั้งสิ้น 13,309,840 คน คิดเป็นร้อยละ 21 ของประชากรทั้งประเทศ ซึ่งเป็นกลุ่มวัยที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศต่อไปในอนาคต มีรายงานสภาพการณ์และปัญหาของวัยรุ่นในปัจจุบันเกี่ยวกับทัศนคติต่อการมีคูรักและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จากการศึกษาวิจัยกับนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัยของรัฐและเอกชน [3] พบว่า ทั้งชายและหญิงมีทัศนคติว่าการมีคูหลายคนหรือมีกิ๊ก (อาจมีหรือไม่มีเพศสัมพันธ์กันก็ได้) เป็นเรื่องทันสมัย ถ้าไม่มีเพื่อนจะล้อเลียน ซึ่งวัยรุ่นในระดับอุดมศึกษายอมรับการอยู่ด้วยกันโดยไม่หวังจะต้องแต่งงานกันในอนาคต นอกจากนั้น นักศึกษาชายยังมีทัศนคติว่าการมีแฟนและมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องของศักดิ์ศรี การไม่มีแฟนหรือมีแฟนแต่ไม่มีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องน่าอายและมีนักศึกษาชายร้อยละ 67 ยอมรับ

การมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ในขณะที่นักศึกษาหญิงเองก็มีทัศนคติว่า การอยู่ร่วมกันเป็นเพราะความรักมีความความสุขที่ได้อยู่ด้วยกันและไม่หวังแต่งงาน และมีนักศึกษาหญิงร้อยละ 9.8 ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน และเหตุผลของการอยู่ด้วยกันคือ เรื่องเซ็กซ์เป็นหลัก [5] ซึ่งนักศึกษาชายระดับอุดมศึกษาในเขตกรุงเทพมหานครเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 24-40.5 ในจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือเคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 58.2 และนักศึกษาหญิงในเขตกรุงเทพฯ เคยมีเพศสัมพันธ์ ร้อยละ 17.4-18.3 [4]

การที่จะทำให้เข้าใจพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่นนั้น จำเป็นต้องเข้าใจปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของวัยรุ่น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์แทนการศึกษาพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ เนื่องจากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น เป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลและยังเป็นตัวทำนายพฤติกรรมของบุคคลที่ดีที่สุด [8] กล่าวคือ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สอดคล้องกับความตั้งใจที่มีอยู่ โดยความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์เป็นตัวทำนายคงที่ที่สุด มีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์และความตั้งใจเป็นตัวทำนายพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต [9, 13, 15-17, 19, 20]

จากข้อมูลสถานการณ์กลุ่มเยาวชน/วัยรุ่น (12-25 ปี) ของจังหวัดพะเยา [7] พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนอยู่ก่อนแต่งงาน มีคู่หลายคน มีแนวโน้มมากขึ้นและเร็วขึ้นกว่าเดิม มีอัตราป่วยด้วยโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้น จากเดิมในปี 2550 มีจำนวน 398 ราย ปัจจุบันมีจำนวนถึง 667 ราย และพบว่ามีกลุ่มเยาวชน วัยรุ่น นักเรียน นักศึกษา ส่วนผลการสำรวจพฤติกรรมทางเพศในกลุ่มเด็กนักเรียนในจังหวัดพะเยา [6] พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุน้อยลง จากอายุ 14 ปี ในปี พ.ศ.2547 เป็นอายุ 12 ปีในปัจจุบัน นอกจากพบปัญหาการมีเพศสัมพันธ์และปัญหาโรคเอดส์แล้ว อีกหนึ่งปัญหาสำคัญที่ต้องเฝ้าระวังคือ ปัญหาการตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์ ที่พบว่ามีหญิงตั้งครรภ์ที่มีอายุต่ำกว่า 19 ปี มากถึงร้อยละ 21.1 ซึ่งมากกว่าปีที่ผ่านมาถึงร้อยละ 6

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจการศึกษาปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ซึ่งจะทำให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นมีความอิทธิพลสามารถทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ของวัยรุ่นได้ เพื่อนำไปวางแผน แก้ไขปัญหาพฤติกรรมทางเพศและการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ซึ่งก็คือการส่งเสริมป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควรของวัยรุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วิธีการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจแบบภาคตัดขวาง (cross-sectional survey research) เพื่อศึกษาสัดส่วนความตั้งใจและปัจจัยที่มีอิทธิพลสามารถทำนายความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ในมหาวิทยาลัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้คือ นักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนปกติ ปีการศึกษาที่ 2553 ภาคเรียนที่ 1 มหาวิทยาลัยในจังหวัดพะเยา มีจำนวนนักศึกษาชาย ชั้นปีที่ 1 ทั้งสิ้น 1,197 คน คำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตรการคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากการประมาณค่า [12] ได้กลุ่มตัวอย่าง 177 คน และเพื่อป้องกันการได้รับแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ การส่งกลับคืนไม่ครบตามจำนวนและเพื่อจะได้ข้อมูลน่าเชื่อถือมากขึ้น ผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเพิ่มเติมอีกร้อยละ 20 จึงได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 213 คน และในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาค้นครั้งนี้ได้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 261 คน

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง จากประชากรในการวิจัยนี้คือนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ที่ศึกษาใน 5 สาขาวิชาหลักซึ่งประกอบด้วย 13 สำนักวิชา สุ่มเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (multi-stage sampling technique) ได้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 1 ของ 7 สำนักวิชา และคัดเลือกห้องเรียนที่นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีการเรียนการสอนอยู่ในขณะที่เก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามชนิดถามตอบด้วยตนเอง แบ่งออกเป็น 9 ส่วน ผ่านการตรวจสอบความตรงของเนื้อหา รวมทั้งความถูกต้องและเหมาะสมของภาษาที่ใช้ โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน

3 ท่าน ทำการปรับแก้ไขความถูกต้องและตรวจสอบความสมบูรณ์ของเนื้อหาอีกครั้งหนึ่ง ก่อนนำไปทดสอบหาความเชื่อมั่นของเครื่องมือกับกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษ จำนวน 30 ตัวอย่าง จากนั้นนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (reliability) โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.75-0.85 แล้วนำไปปรับปรุงข้อคำถามต่าง ๆ ในแบบสอบถามให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้เก็บข้อมูลจริง

ในการวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการเก็บข้อมูลในเดือนกันยายน พ.ศ.2553 เนื่องจากการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ในห้องเรียนที่มีการเรียนการสอนและเป็นช่วงรอยต่อระหว่างคาบเรียนถัดไป จึงคัดเลือกเฉพาะนักศึกษาชายที่อยู่ในห้องเรียนในขณะนั้น โดยขอความร่วมมือกลุ่มตัวอย่างในการเข้าร่วมวิจัยเซ็นชื่อในใบยินยอมตนเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จัดที่นั่งให้กลุ่มตัวอย่างอยู่ห่างกันตามความเหมาะสม เพื่อความเป็นส่วนตัวในการตอบแบบสอบถาม กรณีที่พื้นที่ห้องเรียนไม่เพียงพอผู้วิจัยจะขออนุญาตให้นักศึกษาหญิงออกจากห้องเรียนก่อนประมาณ 20 นาที แล้วแจกแบบสอบถามที่อยู่ในซองปิดผนึกให้แก่กลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงวัตถุประสงค์การวิจัยและขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างที่เข้าร่วมการวิจัยตอบแบบสอบถามและส่งแบบสอบถามคืน

ผลการวิจัย

จากการศึกษาพบว่า จำนวนนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 261 คน กลุ่มตัวอย่างประมาณครึ่งหนึ่งมีอายุ 19 ปี คิดเป็นร้อยละ 50.2 โดยมีอายุเฉลี่ย 18.5 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.54 ประมาณหนึ่งในสี่ของกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาในสำนักวิชาวิศวกรรมศาสตร์และสำนักวิชาศิลปศาสตร์ (ร้อยละ 24.9 และ 26.8 ตามลำดับ) มีผลการเรียนเฉลี่ยระหว่าง 2.51-3.00 และ 3.01-3.50 ในสัดส่วนใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 39.1 และ 38.3 ตามลำดับ) มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือน (ไม่รวมค่าที่พักอาศัย) อยู่ระหว่าง 2,001-3,000 ร้อยละ 35.2 ได้รับเงินโดยเฉลี่ย

3,000 บาท โดยได้รับต่ำสุด 1,000 บาท และสูงสุด 8,000 บาท ประมาณครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างมีค่าใช้จ่ายในแต่ละเดือนเพียงพอ (ร้อยละ 57.9) และเกือบทั้งหมดพักในหอพักชายของมหาวิทยาลัย (ร้อยละ 96.9) ส่วนมากของของกลุ่มตัวอย่างรับรู้ว่าการพักอาศัยมีข้อปฏิบัติและระเบียบที่เข้มงวด (ร้อยละ 67.0)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ร้อยละ 25.3 (ตารางที่ 1) และพบว่านักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีความตั้งใจในเรื่อง "มีความตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส" มากที่สุด (ร้อยละ 44.8) รองลงมาคือเรื่อง "มีความตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในอีก 6 เดือนข้างหน้า" (ร้อยละ 37.2) และไม่ตั้งใจในเรื่อง "มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ในอีก 6 เดือนข้างหน้า" มากที่สุด (ร้อยละ 49.0) รองลงมาคือเรื่อง "มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส" (ร้อยละ 46.0) (ตารางที่ 2)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ประมาณครึ่งหนึ่งมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเป็นกลาง (ร้อยละ 56.7) รองลงมาคือ มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเชิงลบ (ร้อยละ 36.8) และมีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเชิงบวก (ร้อยละ 6.5) นอกจากนั้นเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมสรายข้อ พบว่า ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในเรื่อง "การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนำไปสู่การตั้งครรภ์ไม่พึงประสงค์" (ร้อยละ 58.2) รองลงมาคือเรื่อง "การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอาจทำให้ติดเชื้อโรคเอดส์หรือโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์" (ร้อยละ 52.9) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ "การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเป็นวิธีหนึ่งที่จะผูกมัดไม่ให้ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดนอกใจ" (ร้อยละ 15.3)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีระดับบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเป็นกลางมากที่สุด (ร้อยละ 60.5) รองลงมาคือระดับเชิงลบ (ร้อยละ 29.9) มีและมีระดับเชิงบวกน้อยที่สุด (ร้อยละ 9.6) นอกจากนั้นสำหรับบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมสรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ที่เห็นด้วยกับบรรทัด

ฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุดในเรื่อง “พ่อแม่ของท่านเห็นด้วยที่ชายหญิงแค่ชอบกัน ไปเที่ยวกัน ไม่ควรจะมีเพศสัมพันธ์

ก่อนสมรสได้” (ร้อยละ 49.8) รองลงมาคือ “พ่อแม่ของท่าน เห็นด้วยที่ ชายหญิงเพียงเป็นเพื่อนกันก็ไม่ควรที่มีเพศสัมพันธ์กันได้” (ร้อยละ 48.3) และเห็นด้วยกับ

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของระดับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ระดับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส (ช่วงคะแนน 4-16 คะแนน)	จำนวน (n=261)	ร้อยละ
ไม่ตั้งใจ (10-16 คะแนน)	195	74.7
ตั้งใจ (4-9 คะแนน)	66	25.3
$\bar{x} = 10.96$, $SD = 2.65$, $Min = 4$, $Max = 16$		

ตารางที่ 2 ร้อยละของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 จำแนกตามความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส (รายข้อ)

ความตั้งใจ	ร้อยละของความตั้งใจ (n=261)			
	ตั้งใจมาก	ตั้งใจ	ไม่ตั้งใจ	ไม่ตั้งใจเลย
1. มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส*	7.7	24.5	46.0	21.8
2. มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในอีก 6 เดือนข้างหน้า*	4.6	18.4	49.0	28.0
3. มีความตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	11.5	44.8	31.4	12.3
4. มีความตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในอีก 6 เดือนข้างหน้า	17.6	37.2	30.7	14.5

* คำถามเชิงลบ

บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสน้อยที่สุดคือ “เพื่อนของท่าน เห็นด้วยที่ ท่านควรจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเพราะเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อนและเป็นผู้ที่เชี่ยวชาญมีประสบการณ์ทางเพศมาก” (ร้อยละ 15.3)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศอยู่ในระดับต่ำ (ร้อยละ 79.3) มีเพียงร้อยละ 20.7 อยู่ในระดับสูง สำหรับพฤติกรรมการมีเพศสัมพันธ์ พบว่า นักศึกษาชายหนึ่งในสี่เคยมีเพศสัมพันธ์ (ร้อยละ 26.1) ประมาณครึ่งหนึ่งของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเป็นบางครั้ง (ร้อยละ 51.5) และมีจำนวนคู่นอนมากกว่า 1 คน ร้อยละ 51.5 มีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกอายุเฉลี่ย 16.21 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.37

โดยอายุเมื่อมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกต่ำสุด 13 ปี และสูงสุด 19 ปี ส่วนใหญ่ของนักศึกษาชายมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกกับคูรัก (ร้อยละ 78.8) และเกือบทั้งหมดมีคู่นอนที่เป็นเพศตรงข้าม (ร้อยละ 97.0) ประมาณครึ่งหนึ่งของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ที่เคยมีเพศสัมพันธ์ใช้ถุงยางอนามัยเป็นวิธีการคุมกำเนิด (ร้อยละ 66.66)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่มีการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับเชิงบวกคือไม่เห็นด้วย (ร้อยละ 60.2) และมีการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสระดับเป็นกลาง (ร้อยละ 39.8) และจากข้อมูลรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากที่สุดในเรื่อง “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอาจเสี่ยงต่อการตั้งครรภ์ไม่พึง

ประสงค์” (ร้อยละ 59.4) รองลงมาเป็นเรื่อง “การตั้งครุภัณฑ์ก่อนสมรส ในระหว่างเรียนทำให้ผู้หญิงต้องหยุดเรียนเป็นการทำลายอนาคตทางการศึกษา” (ร้อยละ 49.8) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ “การมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ไม่จำเป็นต้องใช้ถุงยางอนามัยเพราะเป็นการลดความสุขขณะร่วมเพศ” (ร้อยละ 8.4)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ประมาณครึ่งมีการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ ในระดับปานกลาง (ร้อยละ 54.0) รองลงมาคือ การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ในระดับเชิงลบ (ร้อยละ 29.1) คือ เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ในระดับเชิงบวกน้อยที่สุด (ร้อยละ 16.9) คือ ไม่เห็นด้วยกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และจากข้อมูลรายข้อ พบว่า นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 เห็นด้วยกับการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ มากที่สุดในเรื่อง “พ่อแม่หรือผู้ปกครองอนุญาตให้คบเพื่อนต่างเพศได้ตามชอบ” (ร้อยละ 43.3) รองลงมาคือ เรื่อง “พ่อแม่หรือผู้ปกครองอนุญาตในเรื่อง จะมีคู่รัก/แฟนได้ในขณะที่ศึกษาอยู่” (ร้อยละ 38.7) และเห็นด้วยน้อยที่สุดคือ “พ่อแม่หรือผู้ปกครอง ยินยอมให้ท่านไปเที่ยวหาหญิงบริการทางเพศได้” (ร้อยละ 7.7)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 เกือบทั้งหมดมีการปฏิบัติพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ในระดับน้อย (ร้อยละ 96.9) และจากข้อมูลรายข้อ พบว่า ปฏิบัติพฤติกรรมไม่พึงประสงค์บ่อยมากที่สุดในเรื่อง “ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เช่น สุรา เบียร์ ไวน์ ฯลฯ” (ร้อยละ 10.0) รองลงมาคือ “ดูวิดีโอ วีซีดี หนังสือ เว็บไซต์ที่มีรูปโป๊หรือกิจกรรมทางเพศ” (ร้อยละ 6.9) และ “จับมือถือแขนโอบกอดเพื่อนต่างเพศ” (ร้อยละ 6.9)

นักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาในระดับปานกลาง และมีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาระดับต่ำ ในสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน (ร้อยละ 34.8 และร้อยละ 34.5 ตามลำดับ) และจากข้อมูลรายข้อพบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ในเรื่อง “ถุงยางอนามัยเป็นวิธีคุมกำเนิดที่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่นมากที่สุด” มากที่สุด (ร้อยละ 86.2) รองลงมาคือเรื่อง “กอด จูบ กันเมื่ออยู่ตามลำพังของคู่รักที่จะทำให้มีความเสี่ยงต่อการ

มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส” และ “เพื่อไม่ให้หมกมุ่นเรื่องเพศมากเกินไป วัยรุ่นควรหางานอดิเรกทำ” (ร้อยละ 83.1) มีความรู้ในเรื่องเพศศึกษาน้อยที่สุดในเรื่อง “การปฏิสนธิเกิดขึ้นที่บริเวณท่อนำไข่” (ร้อยละ 44.4)

การวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test) พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) ได้แก่ สถานที่พักอาศัย และพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น (ตารางที่ 3-4)

การวิเคราะห์หาค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส โดยใช้สถิติสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) พบว่า ปัจจัยที่ไม่พบความสัมพันธ์กับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ อายุ ผลการเรียนเฉลี่ย และความรู้ในเรื่องเพศศึกษา ส่วนปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ กับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p\text{-value} < 0.05$) (ตารางที่ 5) เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส มีความสัมพันธ์ทางบวก (ทิศทางเดียวกัน) กับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับปานกลาง ($r = 0.558$, $p\text{-value} < 0.001$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสไม่เห็นด้วยจะไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนักศึกษาที่มีเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสเห็นด้วยจะตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสการรับรู้การดูแลของพ่อแม่มีความสัมพันธ์ทางบวก (ทิศทางเดียวกัน) กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับปานกลาง ($r = 0.526$, $p\text{-value} < 0.001$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีการรับรู้การดูแลของพ่อแม่ไม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสจะไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนักศึกษาที่มีการรับรู้การดูแลของพ่อแม่เห็นด้วยต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสจะตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส		χ^2 (df)	p-value
	ตั้งใจ	ไม่ตั้งใจ		
ประสบการณ์การมีเพศสัมพันธ์				
เคย	32 (47.1)	36 (52.9)	23.071	<0.001**
ไม่เคย	34 (17.6)	159 (82.4)	(df=1)	
การใช้ถุงยางอนามัย				
ไม่เคยใช้/ใช้เป็นบางครั้ง	14 (43.8)	18 (56.3)	0.558	0.455
ใช้ทุกครั้ง	18 (52.9)	16 (47.1)	(df=1)	
จำนวนคู่นอน				
มากกว่า 1 คน	14 (41.2)	20 (58.8)	1.500	0.221
คนเดียว	18 (56.3)	14 (43.7)	(df=1)	

*Significant at p-value < 0.05, **p-value < 0.001

ตารางที่ 4 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศกับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1

ระดับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	ความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส		χ^2 (df)	p-value
	ตั้งใจ	ไม่ตั้งใจ		
เสี่ยงสูง	26 (48.1)	28 (51.9)	18.834	<0.001**
เสี่ยงต่ำ	40 (19.3)	167 (80.7)	(df=1)	

*Significant at p-value < 0.05, **p-value < 0.001

ตารางที่ 5 สหสัมพันธ์ของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) ระหว่างตัวแปรอิสระกับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ปัจจัย	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน(r)	p-value
อายุ	-0.040	0.519
ผลการเรียนเฉลี่ย	0.059	0.338
ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือน	-0.150	0.015*
เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	0.558	<0.001*
บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิง	0.378	<0.001*
การรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	0.260	<0.001*
การรับรู้การดูแลของพ่อแม่	0.526	<0.001*
พฤติกรรมไม่พึงประสงค์	-0.393	<0.001*
ความรู้ในเรื่องเพศศึกษา	0.100	0.108

*Significant at p-value < 0.05

พฤติกรรมไม่พึงประสงค์มีความสัมพันธ์ทางลบ (ทิศทางตรงข้ามกัน) กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับต่ำ ($r = -0.393$, $p\text{-value} < 0.001$) กล่าวคือ นักศึกษาที่ปฏิบัติพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มาก จะตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนักศึกษาที่ปฏิบัติพฤติกรรมไม่พึงประสงค์น้อยจะไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

บรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีความสัมพันธ์ทางบวก (ทิศทางเดียวกัน) กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับต่ำ ($r = 0.378$, $p\text{-value} < 0.001$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่คัดค้านจะไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนักศึกษาที่มีบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงที่เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่สนับสนุนจะตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

การรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีความสัมพันธ์ทางบวก (ทิศทางเดียวกัน) กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับต่ำ ($r = 0.260$, $p\text{-value} < 0.001$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมี

เพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่ไม่เห็นด้วย จะไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนักศึกษาที่มีการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสที่เห็นด้วยจะตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือน มีความสัมพันธ์ทางลบ (ทิศทางตรงข้ามกัน) กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในระดับต่ำ ($r = -0.150$, $p\text{-value} = 0.015$) กล่าวคือ นักศึกษาที่มีค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือนมาก จะตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส และนักศึกษาที่ค่าใช้จ่ายที่ได้รับ/เดือนน้อย จะไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

การวิเคราะห์ปัจจัยคาดทำนายความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 โดยใช้วิธีวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอนไปข้างหน้า (stepwise forward multiple regression) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลสามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยสามารถร่วมกันทำนายความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ได้ถูกต้องร้อยละ 42.8 (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างตัวทำนายกับความตั้งใจมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 โดยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบมีขั้นตอนไปข้างหน้า (Stepwise Multiple Regression)

Model	ตัวทำนาย	R	b	Adjusted R ²	p-value
1	เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส	0.558	0.131	0.309	<0.001*
2	เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส + การรับรู้การดูแลของพ่อแม่	0.641	0.124	0.406	<0.001*
3	เจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส + การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ + พฤติกรรมไม่พึงประสงค์	0.660	-0.130	0.428	<0.001*
	Constant(a) = 2.174				

*Significant at $p\text{-value} < 0.05$

อภิปรายผล

จากการศึกษาครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่าง (n=261) มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในระดับตั้งใจ ร้อยละ 25.3 เป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับผลการศึกษาของแมรี โรเจอร์ จิลล์ และคณะ [15] ที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ร้อยละ 76 ในกลุ่มที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว และร้อยละ 70 ในกลุ่มที่ยังไม่มีเพศสัมพันธ์ อาจจะเป็นเพราะวัฒนธรรมของชาติตะวันตกที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าวัฒนธรรมไทย รวมทั้งการที่จะใช้เกณฑ์การวัดระดับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส เป็นจุดตัดระหว่างความตั้งใจกับความไม่ตั้งใจนั้นยังไม่มีผลการศึกษาที่ใช้อ้างอิงได้ นอกจากนั้นผลการศึกษาพบค่าเฉลี่ยในเรื่อง “มีความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส” เท่ากับ 2.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.861 ใกล้เคียงกับผลการศึกษาของแอโตเนีย วิลลารูลและคณะ [20] ที่พบว่า มีค่าคะแนนเฉลี่ยความตั้งใจเท่ากับ 2.84 และสอดคล้องกับการศึกษาของฮิน โซก ซา และคณะ [10] ที่พบว่า นักศึกษาหญิงมีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 2.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.50 แสดงให้เห็นว่า ช่วงคะแนนของความตั้งใจ ที่จะ มีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้น อยู่ช่วงตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสกับไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและมีคะแนนเข้าใกล้ความไม่ตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมากกว่าความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสซึ่งไม่สอดคล้องกับการศึกษาของฮิน โซก ซา และคณะ [10] ที่พบว่า นักศึกษาชายมีค่าเฉลี่ยของความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์เท่ากับ 2.04 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.62 แสดงว่า คะแนนความตั้งใจของนักศึกษาชายอยู่ในช่วงความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส

เนื่องจากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้นเป็นปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมของบุคคลและยังเป็นตัวทำนายพฤติกรรมของบุคคลที่ดีที่สุด [8] กล่าวคือ บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมาในลักษณะที่สอดคล้องกับความตั้งใจที่มีอยู่ [9] โดยความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสมีความสัมพันธ์กับการมีเพศสัมพันธ์หรือการเริ่มต้นที่จะมีเพศสัมพันธ์ [15, 16, 18, 19] และเป็นไปตามทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล(Theory of

Reason Action) [17] ซึ่งทำนายพฤติกรรมจากความตั้งใจที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น และจากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส พบว่า เกือบทุกปัจจัยมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ทั้งนี้ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ ปัจจัยด้านเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ซึ่งควรมีการส่งเสริมปัจจัยนี้ โดยพัฒนาเรื่องการปรับเปลี่ยนเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสให้รับรู้เกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสว่าไม่ใช่สิทธิส่วนบุคคลที่จะพึงปฏิบัติได้เป็นเรื่องปกติของสังคม แก่นักศึกษาชายเพื่อให้มีความตระหนักถึงการมีเพศสัมพันธ์ที่มีความรับผิดชอบ ตลอดจนความเป็นสุขภาพบุรุษ ปัจจัยด้านบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสและการรับรู้การควบคุมดูแลของพ่อแม่ พบว่า ครอบครัวมีอิทธิพลกับวัยรุ่นในระยะนี้ ดังนั้นควรส่งเสริมให้พ่อแม่หรือผู้ปกครองเข้าใจเกี่ยวกับพัฒนาการของวัยรุ่นและมีความรู้เรื่องเพศศึกษาอย่างถูกต้อง เพื่อเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำแก่บุตรหลาน

ส่วนปัจจัยด้านพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ และการรับรู้ภาวะเสี่ยงจากการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสนั้น ระบบการศึกษาในมหาวิทยาลัย ควรพัฒนารูปแบบการสอนเพศศึกษา จัดโปรแกรมการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมทั้งนักศึกษาและผู้ปกครองให้ตระหนักเกี่ยวกับผลกระทบที่อาจทำให้เกิดเชื้อเอชไอวีหรือโรคเอดส์ โรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ที่ไม่พึงประสงค์ เพื่อป้องกันและหลีกเลี่ยงการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสในวัยรุ่น ตลอดจนการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย และปัจจัยด้านพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ควรเฝ้าระวังพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ของนักศึกษาชายที่เป็นกลุ่มเสี่ยงต่อความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ได้แก่ นักศึกษาชายที่มีพฤติกรรมการดูวิดีโอ วีซีดี หนังสือ เว็บไซต์ที่มีรูปโป๊หรือกิจกรรมทางเพศ ดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นต้น [10, 15, 20] ในส่วนของความสัมพันธ์ดังกล่าว

สำหรับในการศึกษาค้นคว้านี้ยังพบว่า มีปัจจัยด้านอายุ ผลการเรียนรู้เฉลี่ย และความรู้ในเรื่องเพศศึกษาพบว่าไม่มีความความสัมพันธ์กับความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากวัฒนธรรมประเพณีและลักษณะกลุ่มตัวอย่างที่คล้ายคลึงกัน อย่างไรก็ตามปัจจัยที่สามารถคาดการณ์ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสประกอบด้วยเจตคติต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส การรับรู้การดูแลของพ่อแม่ และพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ โดยสามารถร่วมกันคาดการณ์ความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรสของนักศึกษาชายชั้นปีที่ 1 ได้ถูกต้องร้อยละ 42.8 ซึ่งปัจจัยด้านเจตคติ เป็นตัวทำนายความตั้งใจที่จะมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส [20] และต่างจากบางการศึกษา ที่พบว่า มีเพียงบรรทัดฐานของกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์เท่านั้น ที่สามารถทำนายการมีเพศสัมพันธ์ได้ [11, 14]

เอกสารอ้างอิง

1. กรมการปกครองกระทรวงมหาดไทย. ข้อมูลสถิติเกี่ยวกับจำนวนประชากร ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2551. ได้จาก: http://www.dopa.go.th/cgi-bin/people2_stat.exe?YEAR=51&LEVEL=4&ROVINCE00%23no&DISTRICT=&TAMBON. วันที่ 3 มีนาคม 2553
2. กรมสุขภาพจิตกระทรวงสาธารณสุข. รายงานการทบทวนสถานการณ์เรื่องพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น: การเสริมสร้างทักษะชีวิตและการให้การปรึกษา นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต; 2547
3. ธนพร สง่าศรี. ก็มากกว่าเพื่อน แต่ไม่ใช่แฟน. กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2546
4. ศิริกุล อิศรานุรักษ์ และวรรณ เตชวณิชพงศ์. ทบทวนสถานการณ์พฤติกรรมทางเพศของเด็กและเยาวชนอายุ 6-24 ปีที่กำลังศึกษาในสถานศึกษา พ.ศ.2532-2542. กรุงเทพฯ: เจริญดีการพิมพ์; 2543
5. โสพิน หนูแก้ว. “อยู่ก่อนแต่ง” : การอยู่ร่วมกันโดยไม่แต่งงานของนักศึกษามหาวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: คณะสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์; 2545
6. สถานการณ์ทางเพศในกลุ่มเด็กและวัยรุ่นของจังหวัดพะเยายังคงน่าเป็นห่วง. สำนักข่าวกรมประชาสัมพันธ์. [วันที่ 8 สิงหาคม 2552] ได้จาก http://thainews.prd.go.th/view.php?m_news=255202080092&tb=N255202.
7. สรุปผลการตรวจราชการแบบบูรณาการเพื่อมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ตามนโยบายของรัฐบาล จังหวัดพะเยารอบที่ 3/2552 วันที่ 16 กรกฎาคม 2552. สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพะเยา. [วันที่ 24 สิงหาคม 2552] ได้จาก <http://www.pyo.moph.go.th/viewaccess.php?id=99>.
8. Ajzen I, Fishbein M. Understanding attitudes and predicting social behavior. Englewood Cliffs : Prentice – Hall; 1980
9. Buhi, ER, Goodson P. Predictors of adolescent sexual behavior and intention : A Theory-Guided systematic review. Journal of Adolescent Health. 2007 January; 40(1):4-21.
10. Cha ES, Doswell WM, Kim KH, Charron-Prochownik D, Patrick TE. Evaluating the Theory of Planned Behavior to explain intention to engage in premarital sex amongst Korean college students: a questionnaire survey. International journal of nursing studies. 2007 Sep; 44(7):1147-57.
11. Carvajal SC, Parcel GS, Banspach SW, Basen-Engquist K, Coyle KK, Kirby D. Psychosocial predictors of delay of first sexual intercourse by adolescents. Health Psychol. 1999 Sep; 18(5):443-52.
12. Daniel WW. Biostatistics : a foundation for analysis in the health sciences. 8th. Hoboken, N.J. : John Wiley & Sons; Ltd; 2005.

13. Stanton BF, Li X, Black MM, Ricardo I, Galbraith J, Feigelman S. Longitudinal stability and predictability of sexual perceptions, intentions, and behaviors among early adolescent African-Americans. *Journal of Adolescent Health* 1996; 18: 9-10.
14. Flores E, Tschann JM, Marin BV. Latina adolescents: predicting intentions to have sex. *Adolescence* 2002 December;37(148):659-79.
15. Gillmore MR, Archibald ME, Morrison DM, Wilsdon A, Wells EA, Hoppe MJ. Teensexual behavior: Applicability of the theory of reasoned action. *Journal of Marriage and Family*. 2002 November; 64 (4): 885-97.
16. Kinsman SB, Romer D, Furstenberg FF, Schwarz DF. Early sexual initiation: the role of peer norms. *Pediatrics*. 1998 Nov; 102 (5): 1185-92.
17. Miller BC, Norton, MC, Fan X, Cynthia R., Pubertal C. Development Parental Communication, and Sexual Values in Relation to Adolescent Sexual Behaviors. *Journal of Early Adolescence* 1998; 18(1):27-52.
18. Nahom D, Wells E, Gillmore MR, Hoppe M, Morrison DM, Archibald M. Differences by gender and sexual experience in adolescent sexual behavior: implications for education and HIV prevention. *The Journal of school health* 2001 Apr; 71(4):153-8.
19. Sieverding JA, Adler N, Witt S, Ellen J. The influence of parental monitoring on adolescent sexual initiation. *Archives of pediatrics & adolescent medicine* 2005 Aug; 159(8):724-9.
20. Villarruel AM, Jemmott III JB, Jemmott LS, Ronis DL. Predictors of sexual intercourse and condom use intentions among spanish-dominant Latino youth: a test of the planned behavior theory. *Nursing Research* 2004 May; 53(3):172-81.